

Nagyböjt II. hete

Szombat

Mik 7,14-15.18-20 ■ Lk 15,1-3.11-32

*„Melyik isten olyan, mint te,
aki nem haragszol mindörökre,
mert kedvedet leled az irgalomban?”*

A mennyei Atya irgalmassága nem egyszer működő, máskor szünetelő tulajdonság, hanem Isten szeretetének a világ felé való állandó megnyilatkozása.

A tékozló fiú iránti irgalom nem csupán ott kezdődik, amikor az atya messziről meglátja a lerongyolódva, megszegyenülten közeledő fiút és megesik rajta a szíve, hanem már előbb: ahogy nap nap után kémleli az utat, nem jön-e már, sőt már akkor is, amikor nehéz szívvel bár, de útnak engedi az örökség neki járó részével.

Az irgalom tehát nem annak szól, aki már elindult a megtérés útján, hanem mindig megelőlegezve árad ki, hogy elősegítse a megtérést. Így lesz a tékozló fiú szégyenteljes hazaérkezéséből örömteli találkozás, ünnep. Csak az irgalom teheti újra élővé a holtat, új, más minőségű élettel ajándékozva meg őt.

A bűn felismerése még csupán reális helyzetértékelés, amely azonban kevés az új élethez. Júdás tisztában volt vétke súlyával, de nem látott rá gyógyírt, kétségbeesett, és felakasztotta magát.

A tékozló fiú messze idegenben számot vetett addigi életével, megállapította, hogy ennél atyja házában a legutolsó béresnek is jobb dolga van, elindult hát haza. Ez még nem őszinte bűnbánat, pusztán józan számítás. A szívbéli megbánás csupán az irgalmas atyával való találkozáskor születik meg, amikor nem úgy fogadják, ahogy megérdemelné, hanem úgy, ahogy legmerészebb álmaiban sem gondolta volna. Ez az a pillanat, amikor az ember szembesül méltatlanságával a megszegyenítő irgalom fényében, de ez a megszegyenülés nem mint súly nehezedik rá, hanem a megbánás könnyeit fakasztja, s fölemeli őt abba a világba, amelyben szüntelen jelen van az isteni irgalom.

Hogy ezt megtapasztaljuk, nem szükséges a disznók szintjére süllyednünk, az atyai házban maradva is felfedezhetjük megannyi csodáját, ha készek vagyunk szemünk és szívünk megnyitni előtte.

**OLVASMÁNYOK
A KÖVETKEZŐ OLDALON
TALÁLHATÓK!**

2. nagyböjti hét szombat

OLVASMÁNY Mikeás próféta könyvéből

Isten mindig hűséges a népének tett ígéretéhez: a megtérő bűnösnek szívből megbocsát.

A nép nevében Isten prófétája így imádkozik: Legeltesd pásztorbotoddal népedet, örökséged yáját, amely egyedül él az erdőben, egy gyümölcsöskertnek a közepén.

Bárcsak legelhetne a Básánon és Gileádbamint hajdanában!

Mint azokban a napokban, amikor kivonultál Egyiptom földjéről: mutass nekünk csodajeleket!

Melyik isten olyan, mint te, aki elveszed a gonoszságot, és megbocsátod választott néped maradékának bűneit?

Aki nem haragszol mindörökre, mert kedvedet találod az irgalomban? Irgalmaz nekünk még ez egyszer, ~~ti~~ ~~or~~ ~~össze~~ vétkeinket, vesd a tenger mélyére minden bűnünket! Tanúsíts hűséget Jákob iránt, irgalmat Ábrahám iránt, amint megesküdtél atyáinknak ősidőktől fogva.

Ez az Isten ígéje.

Mik 7,14-15.18-20

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Irgalmas a mi Urunk, istenünk: * könyörületre hajlik szíve.** (Vö. 8a. vers.)

Előénekes: Áldjad, lelkem, az Urat, * egész bensőm az ő szent nevét áldja.

Áldjad, lelkem, az Urat, * és ne feledd, hogy hozzád milyen jó volt.

Hívek: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

E: Megbocsátja minden vétked, * meggyógyítja minden gyengeséged.

A pusztulástól megmenti életed, * kegyelmében és irgalmában mégis koronázza.

H: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

E: Nem pöröl velünk szüntelen, * és haragja nem tart örökké.

Nem bűneink szerint bánik velünk, * és nem gonoszságunk szerint fizet vissza nekünk.

H: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

E: Mert amilyen messze van az ég a földtől, * oly nagy a szeretete az őt főlők iránt.

Amilyen messze van napkelettől a napnyugat, * bűneinket olyan messze dobja tőlünk.

H: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

Zsolt 102,1-2.3-4.10 és 12

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Felkelek, és atyámhoz megyek, † így szólok hozzá: * „Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened.” Vö. Lk 15,18 - 2. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

A mennyei Atya megbocsát tékozló fiának, ha őszintén megbánja bűneit.

Azokban a napokban vámosok és bűnösök jöttek Jézushoz, hogy hallgassák őt. A farizeusok és az írástudók méltatlankodtak miatta. „Ez szóba áll bűnösökkel, sőt eszik is velük” – mondták. Jézus erre a következő példabeszédet mondta nekik:

„Egy embernek két fia volt, A fiatalabbik egyszer így szólt apjához: Atyám, add ki nekem az örökség rám eső részét. Erre ő szétosztotta köztük vagyonát. Nem sokkal ezután a fiatalabbik összeszedte mindenét, és elment egy távoli országba. Ott léha életet élt, és eltékozlta vagyonát. Amikor mindenét elpazarolta, az országban nagy éhínség támadt, s ő maga is nélkülözni kezdett. Erre elment és elszegődött egy ottani gazdához. Az kiküldte a tanyájára, hogy őrizze a sertéseket. Szívesen megtöltötte volna gyomrát a sertések eledelével, de még abból sem adtak neki. Ekkor magába szállt: »Atyám házában hány napszamos bővelkedik kenyérben – mondta –, én meg itt éhen halok. Felkelek, atyámhoz megyek, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Arra már nem vagyok méltó, hogy fiadnak

nevezz, csak béreseid közé fogadj be.«

Azonnal útra is kelt, és visszatért atyjához. Atyja már messziről meglátta, és megesett rajta a szíve. Eléje sietett, nyakába borult, és megcsókolta. Ekkor a fiú megszólalt: »Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Arra már nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevezz.« Az atya odaszólt a szolgálknak: Hozzatok hamar a legdrágább ruhát, és adjátok rá. Húzzatok gyűrűt az ujjára és sarut a lábára. Vezessétek elő a hizlalt borjút, és vágjátok le. Együnk és vigadjunk, hisz fiam halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült.« Erre vigadozni kezdtek.

Az idősebbik fiú kint volt a mezőn. Amikor hazatérőben közeledett a házhoz, meghallotta a zeneszót és a táncot. Szólt az egyik szolgának, és megkérdezte: »Mi történt?« »Megjött az öcséd, és atyád levágatta a hizlalt borjút, mivel épségben visszakapta őt« – felelte a szolga. Erre az idősebbik fiú megharagudott, és nem akart bemenni. Ezért atyja kijött és kérlelni kezdte. De ő szemére vetette atyjának: »Látod, én annyi éve szolgállok neked, és egyszer sem szegtem meg parancsodat. És te nekem még egy gödölyét sem adtál soha, hogy mulathassak egyet a barátaimmal. Most pedig, hogy ez a te fiad, aki vagyonedat rossz nőkre pazarolta, megjött, hizlalt borjút vágattál le neki.«

Ő erre azt mondta: »Fiam, te mindig itt vagy velem, és mindenem a tied. De most úgy illik, hogy vigadjunk és örüljünk, mert ez a te öcséd meghalt és most életre kelt, elveszett és újra megkerült.«»

Ezek az evangélium igéi.

[Lk 15,1-3.11-32](#)

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Nagyböjt köznapjaira II.

Pap: Testvéreim! Kérjük mennyei Atyánkat, hogy a nagyböjti szent időben készségesen hallgassuk az ő szavát, és azt meg is valósítsuk életünkkel!

Lektor: 1. Az evangélium világossága űzze ki az emberek szívéből a bűn sötétségét!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Megváltónk jósága és emberszeretete az Egyházon keresztül áradjon ki az egész világra!

Hívek: Kérünk téged...

3. Krisztus békéje szüntesse meg a népek közötti gyűlölködést és viszálykodást, hogy a nemzetek békében munkálkodhassanak!

Hívek: Kérünk téged...

4. A nagyböjti szentbeszéddek szítsák fel a hívekben a bűnbánat és a megtérés kegyelmét!

Hívek: Kérünk téged...

5. A kegyelem ereje segítsen minket, hogy a kísértéseknek mindenkor ellenálljunk és a jóban állhatatosan megmaradjunk!

Hívek: Kérünk téged...

Pap: Mindenható, örök Isten, irgalom Atyja! Fordulj felénk jóságosan, amikor bűnbánattal és bizalommal közeledünk hozzád, és újítsd meg kegyelmedet népedben. Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.